

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. T. L. Spółki z o.o. w W.
przeciwko P. B. P. Spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2012 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie 2
wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 22 lutego 2012 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanej na rzecz powódki 300
(trzysta) zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

W zawartym w punkcie drugim sentencji wyroku z dnia 22 lutego 2012 r., postanowieniu Sąd Apelacyjny obciążył kosztami postępowania apelacyjnego oraz zabezpieczającego pozwaną i pozostawił ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi w Sądzie Rejonowym. Z uzasadnienia orzeczenia o kosztach procesu wynika, że Sąd oparł je na art. 108 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana zarzuciła, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 745 § 1 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. polegającym na „przesądzeniu, że pozwana co do zasady ponosi koszty postępowania zabezpieczającego, podczas gdy strona powodowa nie wykazała, że koszty te w ogóle powstały”. W konkluzji zażalenia wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia „przez wykreślenie słów >>oraz zabezpieczającego<<”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 22 lutego 2012 r. wynika, że pełnomocnik powódki złożył wniosek o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki m.in. kosztów postępowania zabezpieczającego w wysokości wskazanej w postanowieniu komornika z dnia 5 października 2011 r. W uzasadnieniu tego postanowienia komornik stwierdził, że powódka w całości poniosła wspomniane koszty postępowania zabezpieczającego.

Obecny na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, ponieważ przedstawione przez pozwaną postanowienie komornika nie zostało opatrzone stwierdzeniem prawomocności. Jednocześnie obecna na rozprawie apelacyjnej wiceprezes zarządu pozwanej spółki oświadczyła, przyznając, że wspomniane postanowienie komornika pozwana spółka otrzymała w 2011 r., iż nie wie, czy spółka wniosła zażalenie na to postanowienie.

Z akt sprawy wynika, że komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w wysłanym do powódki piśmie z dnia 27 marca 2012 r. stwierdził, że postanowienie z dnia 5 października 2011 r. jest prawomocne i przesłał powódce jego odpis, opatrzone stwierdzeniem prawomocności. Okoliczność, że postanowienie komornika ustalające koszty postępowania zabezpieczającego jest prawomocne

potwierdzają także dokumenty dołączone przez powódkę do odpowiedzi na zażalenie.

Mając na względzie powyższe, należało uznać, że podniesiony w zażaleniu zarzut wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem przepisów prawa, w sposób wskazany przez skarżącą, nie podważa zasadności zakwestionowanego orzeczenia w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zabezpieczającego. Nie zachodzi bowiem okoliczność, która w przekonaniu skarżącej stanowiła przeszkodę od obciążenia jej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, w postaci nieprawomocności postanowienia komornika ustalającego koszty postępowania zabezpieczającego.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ oraz art. 98 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.).